

GORSKA REŠEVALNA ZVEZA SLOVENIJE
Komisija za reševanje iz plazov

SI - 4101 Kranj, Bleiweisova 34, p.p.245
Tel: +386 4 238 27 27 Fax: +386 4 238 27 25
E-mail: grzs@siol.net

Mojstrana; 11.10.2010

Klemen Volontar
Mojstrana

Zadeva: Poročilo z zasedanja IKAR – Visoke Tatre 2010

Zasedanje se je tokrat dogajalo v mestecu Stary Smokovac – Visoke Tatre – Slovaška med 5. in 10.10.2010. Že uveljavljena je navada, da je prvi, neuradni dan namenjen praktičnemu delu in prikazu raznih manevrov. Izvajajo jih člani držav udeleženk. Letos smo obravnavali dve glavni temi. Reševanje z žičniških naprav in reševanje padalcev.

Ker bo podrobno poročilo o tem pripravil kolega iz tehnične komisije naj tule strnem le nekaj mojih ugotovitev.

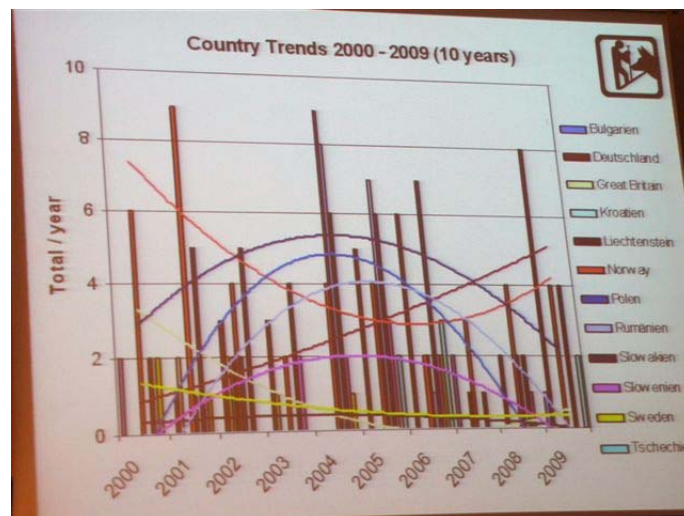
Naj najprej poudarim, da so vsi postopki v zvezi s tema dvema temama pri nas dokaj dobro obdelani in uporabni. Na predstavitvah smo videli kako se nekatere službe vse preveč opremljajo s specialno tehniko in opremo, ki sicer zagotavlja najlažje delo, se pa poraja dvom, kaj, če se znajdeš v situaciji ko nimaš vse potrebne opreme, takrat se seveda zatečeš k improvizaciji v povezavi z specialno opremo, kar vsekakor ni dobro. Nadalje, velika količina opreme pomeni večjo možnost okvar, je draga in ne nazadnje, reševalec mora znati še več različnih manevrov, ima še več možnosti za napako.

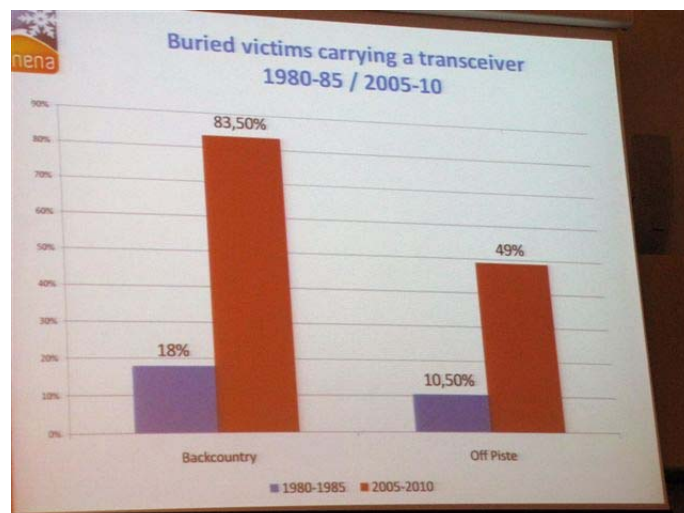
Prikazane so bile tudi čisto preproste rešitve, kot jih izvajamo mi, časovno so bile najhitreje izvedene, na enako visoki varnostni ravni kot z mnogo več opreme. Predvsem je večina postopkov temeljila na delu dveh ali več reševalcev na eno enoto (gondolo, več-sedežni stol), večina je temeljila na delu s tal, kar pomeni, da mora biti profil pod napravo prehodan, poleg tega ne sme biti previsoko, da je moč doseči enoto s polovico običajne, reševalne vrvi, torej ne višje, kot 50m.

Po slavnostni otvoritvi zjutraj drugega dne so posamezne komisije začele z delom.

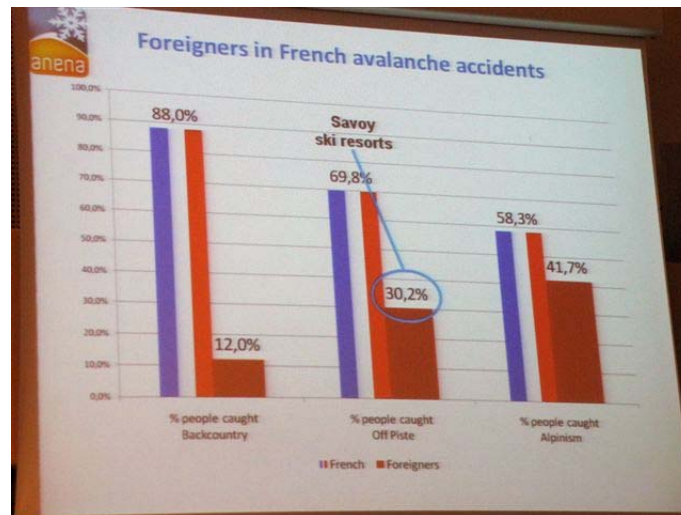
Po potrditvi zapisnika so se vrstile predstavitve. Večina jih je obravnavala statistično obdelane podatke zadnjih let ali desetletji. Zagotovo je rdeča nit porast žrtev snežnih plazov na območju Evrope in na svetu. Zlasti zadnja sezona je bila katastrofalna. Prednjači Francija z 41 žrtvami. To je tretje najhujše leto po letu 1981.

Generalno seveda število smrtnih žrtev upada, saj narašča obisk gora. Med žrtvami prednjačijo turni smučarji, potem »freeride« smučarji in nazadnje alpinisti. Odpirajo se nova področja kot je Korzika, Pireneji itd. Prišli so tudi do zaskrbljujoče ugotovitve, da število uporabnikov žolne sicer lepo narašča, vendar je procent zasutih imetnikov žolne najdenih s tovariško pomočjo v upadu. Slabih 50% žrtev opremljenih z žolno najde organizirana skupina in ne tovariši, ki bi lahko našli zasutega še živega. Ugotovitev: Ljudje so opremljeni, vendar brez znanja uporabiti to opremo.

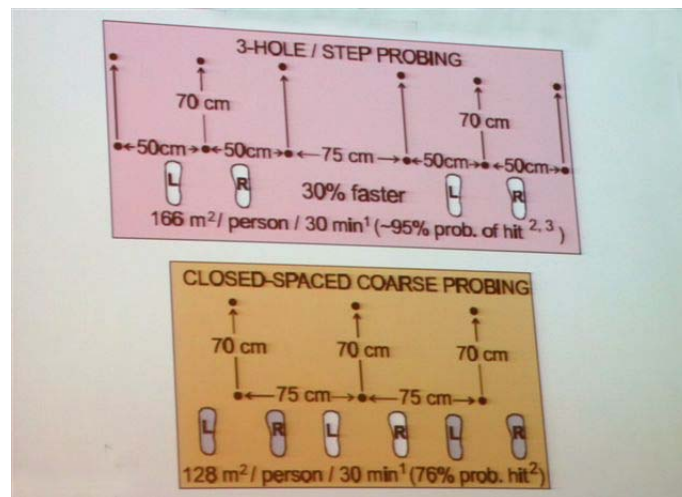
Druga ugotovitev pa je, da vse več ljudi iz okolji, ki niso gorsko smučarsko ali zimsko alpinistično zanimiva zahaja v druge države. Pojavlja se vprašanje koliko žrtev v neki državi je tujcev in iz katere države prihajajo. Splošno znano je, da znanje pridobivamo doma. Ker pa v teh državah takega znanja ne podajajo, pridejo ti ljudje v nevarno okolje nepripravljeni. Sprejeli smo sklep, da se naredi raziskava oz. vodi statistika o tem vprašanju. Statistično je v vseh treh panogah več domačih žrtev kot tujcev.

Iz zanimivih predstavitev statistik in primerov dogodkov bi lahko strnil naslednje

- vedno več ljudi je opremljenih z lavinskimi žolnami a jih procentualno vedno več ne zna uporabljati
- ne pozabimo upoštevati varnostne ukrepe (razdalja, opazovalec, ...) tudi, ko npr. nekomu pomagamo ponovno namestiti smuči ali ko se ustavimo in fotografiramo.
- mladeniča je zasul plaz, na srečo je preživel, sicer je imel žolno, a jo je puščal doma na vidnem mestu, da mama ni skrbela, ker je vedela, da se ta naprava uporablja takrat, ko je nevarno!!!

Odprla se je tudi razprava, če je način sondiranja (razmak pri grobem sondiranju, fino sondiranje), ki je nekako utečen že desetletja še primeren in dovolj zanesljiv in hiter. Menim, da smo to pri nas že pred časom rešili z predlaganim sondiranjem navzdol vzvratno in z več ponovitvami grobega sondiranja. Dober predlog je morda ta, da naj bi sondirali sicer »grob«, vendar naj vsak sonder zabode sondo trikrat (levo, sredina, desno) v razmaku 50cm. Takšno sondiranje je 30% hitrejše kot običajno grobo sondiranje.

Podana je bila še ena konkretna ugotovitev, da na pse oz. pasje oči močno vpliva sonce, če so dolgo izpostavljeni soncu v snežnih razmerah. Ugotovili so, da se težava ne odraža v spremembi na očeh, vnetje, snežna slepota, ampak psi dobijo vročino, verjetno glavobol, bruhanje itd. Pri več ponovitvah se tudi vid močno poslabša.

Kot vedno je pogovor in nekaj predstavitev veljalo šolanju psov. Slovaška služba je šla celo tako daleč, da ima pse pripravljene za iskanje izključno živih ljudi, ne glede na to ali so zasuti v snegu ali samo pogrešani, imajo pa enega psa, ki je izurjen za iskanje mrtvih in tega uporabijo, če je iskanje v začetnem delu, ko je še verjetnost, da bi kdo preživel, neuspešno. Seveda so ponovno vsi razpravljavci poudarili, da je pri šolanju nujna postopnost in zmernost. Tudi pri že izdelanih psih naj se ne pretirava, ker lahko z neprimernim delom kaj hitro podreš, kar si v preteklih letih naredil.

Poslušali smo tudi predstavitev švedske službe, ki bo naslednje leto organizator kongresa. Ker je bilo pred nekaj leti sklenjeno, da se vodniki reševalnih psov srečamo na delavnem srečanju IKAR, predvidoma v državi organizatorici glavnega kongresa je tudi sedaj padel tak predlog. Nekako se nismo strinjali, da bi iz dogovorjenih treh dni pristali samo na dan pred začetkom glavnega kongresa, poleg tega se isti dan dogaja veliko zanimivih stvari in je nemogoče spremljati vse, če hkrati poteka še posebna delavnica, ki vzame ves dan. Drugi zadržek pa je oddaljenost Švedske, cena letalske vozovnice za psa, pridobivanje dokumentov za vstop v državo itd. Tako, da je to vprašanje ostalo odprto.

Vsa poročila, priporočila in referate lahko najdete na <http://www.ikar-cisa.org/>

Kar mi je uspelo zabeležiti v foto ali video načinu pa je dostopno na spletu.

Sestavil:
Klemen Volontar